

Rozhovor s paní Stanislavou Filipovou, ZŠ Černovice

Protože ten úsměv je to, co my dáváme ze sebe a nic nás to nestojí. Je to jenom o tom, že bychom si to měli uvědomit. Takže usmívejte se a mějte rádi své rodiče, dokud jste takhle malí, užívejte si to.

Tato slova nám kladla na srdce paní Stanislava Filipová, narozená 29.6. 1950 v Obratani, která nyní žije v Černovicích.

Zjistili jsme, že je to velice pozitivní člověk, který miluje děti, jógu, svou zahradu a hory

Miluju svoji zahradu, miluji stromy, miluji přírodu a jsem ráda, když se té přírodě tak nějak jakoby fandí a neubližuje.

O svých zážitcích paní Filipová poutavě vypráví

A z dálky se k nám přibližoval někdo na koni a my jsme úplně zírali otevřený oči. Co, co to je, kdo to je, taková ohromná zvědavost a zároveň to bylo velice emotivní, velice silný zážitek.

Hory a turistika jí vždy dělaly radost, ale zažila tam i krušné chvílky

A najednou se rozpoutala bouřka a ta bouřka byla tak strašně silná. To byly takové detonace, blesky, hromy a já jsem tam zůstala jakoby sama.

A to jsem se opravdu bála.

Ale největší strach přišel v roce 1968

A najednou jsme slyšeli strašný hukot a jako teď jsme nevěděli co to je. Taťka taky nevěděl, co to je, tak jsme prostě šli z těch pasíček na kraj lesa AZ dálky jsme viděli, byla tam plná silnice tanků a to bylo děsivé. Teda jo.

V jejích vzpomínkách ale převládají šťastné okamžiky

Když jsem třeba udělala maturitu první, druhou tak to je taková krásná euforie, že člověk si najednou jako připadá trochu dospělý a že něco dokázal. Tak asi to byla taková moje velká radost.

Paní Filipová pracovala celý život s dětmi

A řeknu vám, že jsem byla spokojená v této škole. V té školce jsem byla 20 let. A v tom učilišti čtyřicet let.

A všem dětem vzkazuje

Takže snažte se co nejvíc být se svými rodiči a sdílet s nimi třeba úplně ty obyčejné, nejobyčejnější věci. A snažit se vnímat, jak se na vás dokážou usmívat a vy se usmívejte na ně.